

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 3 sierpnia 2014 r. w sprawie niepodnoszenia zastrzeżeń wobec środka notyfikowanego przez Portugalię dotyczącego restrukturyzacji Banco Espírito Santo S.A. (BES), w postępowaniu SA.39250; oraz
- nakazanie Komisji pokrycia kosztów postępowania poniesionych przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżące twierdzą, że Komisja popełniła błędy co do prawa, błędy w ocenie okoliczności faktycznych oraz błędy proceduralne, ponieważ w sposób oczywisty nieprawidłowo oceniła rozwiązanie alternatywne, w szczególności w zakresie możliwości wykorzystania w ramach restrukturyzacji BES kapitału prywatnego.
 - Komisja naruszyła liczne wymogi Komunikatu dotyczącego sektora bankowego, ponieważ nie dokonała w ogólne oceny lub, alternatywnie, nie przedstawiła uzasadnienia w odniesieniu do okoliczności, czy: a) pomoc została ograniczona do koniecznego minimum, b) kapitał prywatny został wykorzystany w maksymalnym stopniu, c) miał zastosowanie wyjątek od wymogu, że posiadacze podległych wierzytelności przyczyniają się w pełni, ze względu na fakt, że mogłoby to zagrozić stabilności finansowej lub doprowadzić do nieproporcjonalnych rezultatów, oraz d) przestrzegana była zasada nie pogarszania sytuacji wierzycieli.
 - Komisja nie zbadała rozwiązania alternatywnego, a tym samym dokonała nieprawidłowego założenia faktycznego, że jedyną alternatywą dla zgłoszonych środków jest likwidacja BES. Komisja nie uwzględniła dowodu potwierdzającego, że był dostępny nowy kapitał prywatny, który mógł obniżyć pomoc państwa wymaganą przez zgłoszony środek.
 - Komisja miała obowiązek wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające na mocy art. 108 ust. 2 TFEU. Nie czyniąc tego, Komisja naruszyła prawa procesowe skarżących przysługujące im na mocy tego postanowienia.
2. Zarzut drugi, w którym skarżące twierdzą, że Komisja naruszyła ich prawa procesowe, ponieważ nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego.
 - Zgłoszenie, rozważane obiektywnie, zrodziło poważne trudności w zakresie oceny w odniesieniu zarówno do okoliczności faktycznych jak i prawa.
 - Badanie wstępne przeprowadzone przez Komisję, które trwało jedną niedzielę, nie mogło być pełne ani wystarczające, biorąc pod uwagę znaczenie i złożony charakter przedmiotu dochodzenia.
 - Komisja miała powody, aby sądzić, że przedstawione jej informacje mogą być niewiarygodne lub że co najmniej wymagają weryfikacji zanim zostaną uznane za wiarygodne.
 - Komisja nie uwzględniła ust. 50–53 Komunikatu dotyczącego sektora bankowego, które ustanawiają dwuetapowy proces ratowania i restrukturyzacji w odniesieniu do pilnych sytuacji, takich jak sytuacja w jakiej znalazł się BES.
 - Komisja miała obowiązek wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego. Nie czyniąc tego, pozbawiła skarżących, jako zainteresowane strony, jakiegokolwiek możliwości uczestniczenia w postępowaniu, co narusza ich prawa procesowe przysługujące im na mocy art. 108 ust. 2 TFEU.

**Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2014 r. – Geilenkothen Fabrik für Schutzkleidung/OHIM
(Cottonfeel)**

(Sprawa T-822/14)

(2015/C 046/79)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Geilenkothen Fabrik für Schutzkleidung GmbH (Gerolstein-Müllenborn, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Straub)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „Cottonfeel” – zgłoszenie nr 11 935 236

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 października 2014 r. w sprawie R 2579/2013-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed izbą odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009;
 - Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
-